

Et medius turbæ claros narraverit actus,
Hoc de se verò poterit sermone referre:
Quòd numquā vidit quos tantum fugerit hostes.
Nos mare, nos ventos, pondusque feremus
aquarum,

In Domini factis nec habebimus inferiores
Militiæ socios, quos Gallia tota sequetur,
Jamque favente Deo venient multo meliores
Unā nobiscum belli superare labores.

Tunc Gilielmus ait dominus montis Pefulani:
Hos discedentes numquam doleatis abire.

Pro quocumque viro, qui nunc fortasse recedit,
Quatuor ob pugnam dabimus non deteriores,
Qui pro sex horum poterunt tolerare labores.
Surgens Henricus post hæc Guinithone creatus
Hortatur cives bellum firmare, priusquam

Unā cum patribus sese jurare fatetur.

Dicta fides sequitur, jurant æqualiter omnes.

Jam secus occasum Phœbi clarissima lampas
Candentes vitreo tangebant in æquore flammæ.

Nox ea consiliis est postquam tota peracta,
Et Phœbo radiante dies jam clara refulget.

Ecce recedentes equitū peditumque phalanges
Dimissis ratibus proprias certantur ad pedes.

Italici redeunt, dimittentque Salodon,
Immeritis referunt convicia plurima nautis.

Præterea factos habiles ad carbasa cantus,
Et quoscumque solet fociis in puppe referre

Navita sermones deridet rustica turba.

Interea quòd hyemæ variaret sæpius auras,
Illeque per paucis ratibus tutamina portus

Præstat, & ignotæ non est fiducia genti,
Barchinonæ petitur, classemque reducere

cunctam

Constituunt hyemare simul, mediantur ibidem.

Festa dies aderat Domini de nomine sumpta,
Præbebatque leves flatus levissimus auras,

Qua Latæ puppes usæ cum remige ventis
Urbem navigio celeri tenere Pisana.

Post ubi Pisani fuerat jam copia terre
Exonerare rates properant, pars maxima clas-
sis

Sistitur in terris, trahitur quoque luce sub illa.
Nox quascumque sequens liquidis invenit in
undis,

Intoleranda feri ponti facit ira solutas,
Nec potuit requies prius æquoris esse procellis

Quam sexagenas vis fregit pontica naves.

Hinc turmæ flebant, Præful, Patresque dolebant,
Et pro posse suo non fractis subveniebant

Navibus, in siccam donec traherentur arenam.

Non alio luctu vidui gemuere Sabini,
Cum sibi dilectas detraxit Roma puellas.

Inter tristitias autem quas fortè ferebat
Alphæus populus, improvisosque dolores,

Non oblitus erat quicquam de rebus agendis,
Nec potuit clare mentis postponere sensus.

Ligna legi jussit quæ congrua navibus essent,
Ac tabulas, quas dira maris projecerat unda.

Ingenium docti populi mox tecta ratesque
Nocte dieque parat, complere videlicet illas

Omnimodis fatagit, quas fregerat æquoris ira,
Atque modis paribus turre tormenta per omnem

Constituunt Campum Baleam factura ruinam,
Terque decem Pisas statuuntur adire biremes,

Per quas incepto reparentur robora bello,
Nisi ut totis classem clarosque replerent

Militiæ numeros nocte per secula Pise.

Tunc quòd cara nimis fuerant alimenta Pyrenæ
Se diviserunt per plures agmina terras.

Pars campum retinet, pars altera venit ad illos,
Quos habuisse datur supra Provincia fines;

Mons Pefulane tuas claras pervenit ad arces,
Gerardus validus, dominusque Comesque; Levanti.

A Hic quoque bellorū Gualandus splendidus actu
Filius Ugonis Petrus, & Rolandia proles

Barūque vigor, necnon Vivianus & Abbas

Dogmata militiæ monstrant incognita Gothis.

Multi Nemaufas, plures veniunt Arelatem,
Inveniuntque piam, gratamque per omnia gentem,

Pifanas acies magno quæ fovit amore.

Hic Hildebrandus populos transire volebat
Dum scapha Rhodanum, sed equo dum forte

federet,

Oblectavit eum puerorum cernere ludos,
Et cum quæsitum lapidem misisset in illos,

Calcar equum tetigit, qui dans in flumina saltum,
Lucensem juvenem rapidis submergit in undis.

Non lacrymæ fuscæque preces valere cadenti.

B Mortuus hujus equus cum tractus ab amne fuisset,
Pifani juvenes equitem traxere necatum,

Qui socium postquam largis flevere querelis,
Antistes, Clerus, populusque valens Arelatis

Intumulare virum summo curavit honore.

At vice qui Comitibus Pifana præsidet urbe
Ugo, militiæ cui præbent singula laudem,

Agmine qui toto vitam servavit honestam
Hastarum ludis, & cursibus usus equorum,

Ac præponendo vincenti præmia cursus
Pifanos equites tractabat, more Quiritis,

Egregiumque virū Catalaynia tota frequentans,
Sardiniæque Comes celso celebrabat honore.

Consulis Henrici bonitas, necnon reliquorum
Jurgia, five scelus non impunita relinquent,

C Justitiæ normam servavit in agmine toto;
Quippe sibi gnari focii dum forte faverent,

Omnibus æqua dabant placidi moderamina juris,
Constituuntque viros totum vigilare per agmen,

Qui servare queant nocturno tempore naves.

Bisque decem servant Balearica regna carinæ,
Paganam rabiem validis quæ viribus urgent,

Et titubare feri faciunt fera corda tyranni,
Si bene belligeras pensent nova secula Pifas

Per mare, per terras geminas extendere vires.

Hoc Pise faciunt, Romam quod utramque placeret;
Quarum signa ferus populus dum spectat Iberus,

Ingemit, atque metu visi consumitur hostis,

D Castraque custodit Pefulani montis amator.

Ille prius patrias remeare refutat ad pedes,
Quæ sciat an ob rem, seu frustra sumpserit arma.

Hoc Catalanenses concussit media terras
Tempore, Pifani solitis nil strictius usi

Sumptibus inventos gestantes undique victus,
Argenti pretio varia quoque merce parabant,

Unde Pyrenæos larga bonitate favebant,
Et solabantur inopes mercamine fines.

At Præful custos sincere religionis,
Ne sibi commissi essent, vigilanter agebat.

Ergo diem nactus gratum, tempusque loquendi:
Arboreas, dixit, postquam perceperat escas

Lethalis pomi, cum sumpsit ab hoste saporem
Ille vetus genitor, paradisi mœnibus illum

Jussit abire Deus, cujus sententia voti vindex
Hoc exosa nefas, pepulit damnando superbum.

Omne genus vitii vitio processit ab hujus;
Scilicet invadens hoc ordine posteritatem,

Intrat in has tenebras mundanæ gentis origo,
Primus homo, natos, & quos sibi fuderat Eva,

Livor agit, fratris ferit impia dextera fratrem,
Qui cadit, ante Deum clamat vox sanguinis ejus,

Solivagus densas silvas, agrosque pererrat.

Ast subit astrigeras sedes justissimus Enoch.

Justus post illum Noë cum fecerat arcam,
Diluit omne solum nimiarum pondus aquarum.

Unde cessarunt, octavus, prodit ab archa
Tunc solus justus; sunt gentes multiplicatæ.

Post Patriarcharum fuit ordo, deinde Prophetæ,
Et